

ÎNCHEIERE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Armaș Elena, prin intermediul avocatului Raducan Irina,

în cauza civilă la cererea înaintată de Armaș Elena către Armaș Serghei, intervenienți accesorii DASPF Soroca, DASPF Ocnîța cu privire la schimbarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere,

împotriva deciziei din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Armaș Elena, prin intermediul avocatului Raducan Irina, fiind menținută hotărârea din 23 decembrie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Central,

c o n s t a ț ă:

La 22 aprilie 2020, reclamanta Armaș Elena a înaintat o cerere de chemare în judecată către Armaș Serghei, intervenienți accesorii DASPF Soroca, DASPF Ocnîța prin care a solicitat modificarea domiciliului copilului minor XXXXXX, a.n. XXXXXX, de la domiciliul tatălui Armaș Serghei la domiciliul mamei sale Armaș Elena până la atingerea majoratului; încasarea în beneficiul reclamantei a pensiei de întreținere a copilului minor XXXXXX, a.n. XXXXXX, în sumă fixă de 1000 lei lunar până la atingerea majoratului.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, prin hotărârea din 04 decembrie 2017 a Judecătoriei Soroca, s-a desfăcut căsătoria încheiată între Armaș Elena și Armaș Serghei și s-a determinat domiciliul copiilor minori XXXXXX și XXXXXX, cu tatăl Armaș Serghei. La momentul pronunțării hotărârii în cauză, reclamanta se afla la muncă peste hotarele țării, iar Armaș Serghei în cererea de chemare în judecată a indicat drept adresă a pârâtei - adresa părinților săi și, în rezultat, reclamanta a aflat despre hotărârea judecătorească foarte târziu, motiv din care nu a avut posibilitatea de a o contesta.

După desfacerea căsătoriei, comunicarea cu copiii este foarte complicată, deoarece pârâtul este plecat peste hotarele țării, iar tutela asupra copiilor este perfectată pe numele mamei acestuia, adică bunica copiilor.

În anul 2018, reclamanta a născut un copil rezultat dintr-o altă relație, Armaș XXXXXX. Deoarece reclamanta a fost alungată din gospodăria pârâtului, ultima și-a cumpărat un apartament în or. Frunză, r. Ocnița, a efectuat lucrări de reparație și l-a amenajat pentru fiica XXXXXX și ceilalți doi copii ai săi.

La moment reclamanta are un domiciliu stabil, a fost la muncă peste hotarele țării ceea ce-i permite să asigure copiii cu cele necesare, este cunoscătoare de limbă engleză și oferă copiilor ore de perfecționare a limbii străine.

Astfel, există motive întemeiate de a modifica domiciliul copilului minor XXXXXX, a.n. XXXXXX, cu mama, deoarece ultima foarte mult dorește să locuiască cu reclamanta, fiul XXXXXX fiind influențat de bunica și tatăl său, din care motiv ultimul nu dorește să-și schimbe domiciliul, iar Armaș Elena nu dorește să-l forțeze în acest sens, or fiul este un copil sensibil, care datorită discuțiilor sale cu tatăl și-a făcut o imagine negativă despre reclamantă.

Reclamanta a indicat că, în cazul examinării litigiilor cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori în situația în care părinții locuiesc separat, urmează să se țină cont exclusiv de interesul superior al copilului.

Prin urmare reclamanta a indicat că, la moment are un bun imobil renovat, dispune de venituri acumulate pe cardul bancar, are o alocație lunară, fiind cetățeană a României, și dispune de o indemnizație de 600 RON, suplimentar oferă ore de limba engleză copiilor contra plată, respectiv actualmente dorește nespuse de mult să fie alături de copii.

Astfel, urmează să fie reținut interesul copilului XXXXXX, a.n. XXXXXX, să fie crescută, îngrijită, educată și protejată de către mama sa, cel puțin până la vârsta când copilul va putea decide cu cine din părinți dorește să locuiască în continuare.

Suplimentar, reclamanta a solicitat încasarea din contul pârâtului a pensiei de întreținere pentru fiica minoră XXXXXX, a.n. XXXXXX, în mărime de 1000 lei lunar până la atingerea vârstei majoratului, pretenție care o consideră a fi una întemeiată, or potrivit informației Biroului Național de Statistică, minimumul de existență pentru copiii în vârstă de 7-17 ani, în semestrul I a anului 2019 a constituit în mediu suma de 2 198, 80 lei.

Prin hotărârea din 23 decembrie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Central acțiunea înaintată de Armaș Elena a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respinsă cererea de apel depusă de Armaș Elena, prin intermediul avocatului Raducan Irina, fiind menținută hotărârea din 23 decembrie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Central.

Pentru a decide astfel instanța de apel a conchis că, domiciliul copilului urmează a rămâne neschimbat, ținând cont de opinia minorei, audiată în ședința instanței de apel, și de atașamentul ei față de fratele său mai mare.

La 30 iunie 2021, Armaș Elena, prin intermediul avocatului Raducan Irina, a înaintat un recurs nemotivat asupra deciziei din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți.

La 30 iulie 2021 (prin poșta electronică) și la 03 august 2021 (prin intermediul oficiului poștal), Armaș Elena, prin intermediul avocatului Raducan Irina, a înaintat recursul motivat.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar au fost invocate motive și circumstanțe similare celor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel, insistându-se asupra legăturii stabile dintre mamă și fiică.

Astfel, recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 23 decembrie 2020 a Judecătorei Soroca, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

La 29 septembrie 2021, DASPF Soroca a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Armaș Elena, prin intermediul avocatului Raducan Irina, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 15 iunie 2021 și expediată participanților la proces la 09 iulie 2021 (f.d. 170) și recepționată de recurentă la 14 iulie 2021 (f.d. 215). Astfel, având în vedere faptul că recursul nemotivat declarat împotriva deciziei din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți a fost înregistrat la 30 iunie 2021, iar cel motivat - la 30 iulie 2021, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea

eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Armaș Elena, prin intermediul avocatului Raducan Irina.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Armaș Elena, prin intermediul avocatului Raducan Irina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru